

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 10 stycznia 2022 r.

DIH-3.707.95.2021.IJ

DECYZJA DIH-III/80/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c) ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach z dnia 15 października 2021 r., na mocy której przedsiębiorcy Krystynie Gałęzowskiej prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Firma Handlowo Usługowa „SPAW – TECH” Krystyna Gałęzowska w Kostomłotach Drugich, wymierzono karę pieniężną w wysokości 8.000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów – **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 6 i 21 lipca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach, dalej: „Świętokrzyski WIIH”, „organ pierwszej instancji”, przeprowadzili kontrolę w sklepie należącym do przedsiębiorcy, dalej: „strona”, „strona postępowania”, „przedsiębiorca”.

Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych Świętokrzyski WIIH na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162), dalej: „Prawo przedsiębiorców”, zawiadomił przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli wskazując jej zakres, tj. sprawdzenie z wywiązywania się z obowiązków wynikających z art. 37 i 39 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), dalej: „ustawa o zużytym sprzęcie elektrycznym”.

W toku kontroli ustalono, że strona w ramach prowadzonej działalności gospodarczej udostępniała na rynku sprzęt elektryczny. W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany

przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązкови wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli ustalili, że kontrolowany przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W dniu 6 lipca 2021 r. strona złożyła pisemne oświadczenie w którym podała, że:

- 1) firma nie prowadzi zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- 2) brak jest informacji w widocznym miejscu o punktach zbierania zużytego sprzętu,
- 3) powierzchnia sprzedaży wynosi ok. 600 m²,
- 4) nie prowadzi nieodpłatnego odbioru sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych przy zakupie nowego.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 §1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 ze zm.) dalej: „Kpa”, Świętokrzyski WIIH zawiadomieniem z dnia 17 sierpnia 2021 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i art. 91 pkt 26 lit c) ww. ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym. Organ poinformował także przedsiębiorcę o przysługującym mu, zgodnie z art. 10 Kpa, prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w tym prawie do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania wniosków dowodowych.

W piśmie z dnia 26 sierpnia 2021 r. przedsiębiorca poinformował, że prowadzi działalność ukierunkowaną pod obsługę przemysłu oraz firm i oferuje do sprzedaży sprzęt specjalistyczny, przeznaczony do pracy zarobkowej.

Zawiadomieniem z dnia 8 września 2021 r. Świętokrzyski poinformował o zakończeniu postępowania administracyjnego, w którym wskazał, iż niewątpliwie skontrolowana placówka handlowa, zgodnie z wpisem do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (wydruk z dnia 15 czerwca 2021 r) jest punktem sprzedaży hurtowej jak i detalicznej, co obliguje przedsiębiorcę do zamieszczania informacji wymaganych ustawą o zużytym sprzęcie.

Pismem z dnia 20 września 2021 r. strona wskazała, iż podjęła działania mające na celu dostosowania się do przepisów ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Ponadto wyjaśniła, iż na przełomie maja i czerwca prowadzono w punkcie sprzedaży remont, zdjęto informacje i ponownie ich nie zawieszono. Podkreśliła przy tym, iż jej klientami w ogromnej większości są odbiorcy hurtowi maszyn wykorzystywanych w górnictwie, budownictwie oraz inżynierii lądowej i wodnej.

W dniu 15 października 2021 r. Świętokrzyski WIIH, działając na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c), art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję, na mocy której przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 8.000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych) za niewykonanie obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1–3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Od decyzji Świętokrzyskiego WIIH strona wniosła odwołanie, w którym zwróciła się o uchylenie decyzji pierwszej instancji i umorzenie postępowania w sprawie bądź uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia. We wniesionym odwołaniu przedsiębiorca zarzucił decyzji organu pierwszej instancji naruszenie:

- 1) art. 37 ust. 1-4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym poprzez zastosowanie go pomimo, iż wprost z jego brzmienia wynika, że ma on zastosowanie wyłącznie do dystrybutorów sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, podczas gdy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedawany jest wysokospecjalistyczny sprzęt dla przemysłu i profesjonalnych działalności gospodarczych w branży górniczej, budowlanej oraz w inżynierii wodnej i lądowej;
- 2) art. 8 oraz 12 Prawa przedsiębiorców poprzez ich niezastosowanie i prowadzenie postępowania w sposób naruszający zasadę pogłębiania zaufania do władzy publicznej a w konsekwencji wydanie niekorzystnego dla przedsiębiorcy rozstrzygnięcia i zastosowanie nieproporcjonalnego środka w postaci administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 8.000 zł np. poprzez żądanie sporządzenia przez przedsiębiorcę

oświadczenia w przedmiocie powierzchni sprzedaży w żaden sposób nie pouczając o sposobie jej obliczania podczas gdy metodologia określania tej powierzchni wynika z art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.);

3) art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa polegające na niewyczerpującym zebraniu oraz nierozpatrzeniu całego materiału dowodowego, co skutkowało niepodjęciem wszelkich kroków niezbędnych do wyjaśnienia i prawidłowego załatwienia sprawy, a w konsekwencji nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej, tj.

a) nieprzeprowadzenie weryfikacji powierzchni sprzedaży pomimo zgłoszenia w piśmie z dnia 20 września 2021 r., że jest ona odmienna niż ta zadeklarowana w oświadczeniu z dnia 6 lipca 2021 r. jak również niewypowiedzenie się co do treści złożonego oświadczenia w tym przedmiocie;

b) brak odniesienia się do przedłożonego w toku postępowania administracyjnego osoby odpowiedzialnej za gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym i elektronicznym w firmie o wypełnianiu przez przedsiębiorcę obowiązków wynikających z ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym;

c) nieuwzględnienie usunięcia przez przedsiębiorcę wszystkich stwierdzonych naruszeń w trybie niezwłocznym;

4) błąd w ustaleniach faktycznych polegających na przyjęciu, iż z wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej przedsiębiorcy wynika, że punkt pod adresem Kostomłoty Drugie, ul. Kielecka 20 „jest punktem zarówno sprzedaży hurtowej jak i detalicznej” podczas gdy z przedmiotowego wpisu wprost wynika, że sprzedaż detaliczna prowadzona jest przez przedsiębiorcę wyłącznie przez internet a ta działalność nie była przedmiotem kontroli ani postępowania administracyjnego;

5) art. 8, art. 107 § 1 i art. 3 Kpa polegające na sporządzaniu przez organ pierwszej instancji uzasadnienia decyzji w sposób uniemożliwiający wyprowadzenie wniosku, na jakich dowodach organ oparł się przy ustalaniu stanu faktycznego, które z dowodów przedłożonych przez stronę zostały wzięte pod uwagę i które z wniosków dowodowych – złożonych pism i oświadczeń zostały przez organ uwzględnione.

Pismem z 16 listopada 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, dalej: „Prezes UOKiK” bądź „organ drugiej instancji” poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania oraz o przysługującym stronie prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1–3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
 - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru;
 - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c) ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość – nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym).

W myśl art. 93 ust. 5 ustawy o zużyтым sprzęcie elektrycznym w przypadku stwierdzenia – w czasie jednego postępowania – kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Po przeanalizowaniu zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Świętokrzyskiego WIIH dały podstawę do

stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciężących na niej obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) oraz art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Świątokrzyskiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w piśmie odwoławczym wniosła o uchylenie decyzji pierwszej instancji i umorzenie postępowania w sprawie bądź uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Odnosząc się do podniesionych w odwołaniu argumentów w pierwszej kolejności zauważyć należy, że obowiązkiem przedsiębiorcy, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa o zużytym sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów. Przy czym wskazać należy, iż Świątokrzyski WIIH wysłał do strony zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli w dniu 22 czerwca 2021 r. wskazując bardzo szczegółowo jej zakres (sprawdzenie wywiązywania z obowiązków wynikających z art. 37 i art. 39 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym) i przedsiębiorca miał czas aby do tej kontroli się przygotować.

Strona zarzuciła, iż nieprawidłowo została zakwalifikowana jako dystrybutor sprzętu dla gospodarstw domowych, gdyż głównie sprzedaje sprzęt wysokospecjalistyczny dla przemysłu i profesjonalnej działalności. Ustawa o zużytym sprzęcie elektrycznym mówi, iż każdy dystrybutor (którym jest osoba fizyczna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba prawna w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt, przy czym dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt) musi wywiązywać się z obowiązku informacyjnego zawartego w art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie. W świetle tej definicji strona jest dystrybutorem, który musi spełnić obowiązki wynikające z ustawy, nawet jeśli główna działalność firmy skierowana jest na sprzedaż profesjonalnego sprzętu. Ponadto należy zauważyć, że oferowany do sprzedaży na

stronie internetowej (...) sprzęt elektryczny, biorąc pod uwagę technologiczny stopień zaawansowania (profesjonalizm) urządzeń oraz ich przedział cenowy, można uznać za przeznaczony dla konsumentów nie tylko profesjonalnych firm. Ponadto tak jak wskazuje strona, że głównymi odbiorcami są firmy, więc zakupu mogą również dokonywać konsumenci.

W kwestii naruszenia art. 8 i 12 Prawa przedsiębiorców Prezes UOKiK nie może przychylić się do twierdzenia strony. Administracyjna kara pieniężna nie została nałożona w związku z powierzchnią punktu sprzedaży a w związku z niewykonaniem obowiązków informacyjnych, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Mając na uwadze, że celem ustawodawcy uchwalającego przepisy ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjąć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu umieszczać informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz art. 39 pkt 2 tej ustawy. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to dzięki przekazaniu takiej informacji klientowi sklepu, będzie on świadomy, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawienia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Prezes UOKiK nie dopatrył się także naruszenia art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 Kpa przez organ pierwszej instancji. Strona zarzuca, iż Świętokrzyski WIIH przy wydawaniu decyzji nie uwzględnił zgłoszenia strony dotyczącego powierzchni punktu sprzedaży oraz nie odniósł się do oświadczenia osoby odpowiedzialnej w firmie za gospodarowanie zużytym sprzętem elektrycznym oraz nie uwzględnił, iż strona usunęła nieprawidłowości.

Powyższe zarzuty nie zasługują na uwzględnienie. Kwestię dotyczącą powierzchni sklepu wyjaśniono powyżej. Odnośnie nieuwzględnienia oświadczenia osoby odpowiedzialnej za zużyty sprzęt elektryczny w firmie wyjaśnić należy, iż nie ma znaczenia dla nałożenia kary pieniężnej czy informacje były kiedyś wywieszane i zdjęte podczas remontu. Istotne jest, iż w czasie kontroli nie były uwidocznione w punkcie sprzedaży, co zostało zawarte w protokole kontroli nr NRBP.8361.87.2021, podpisanym w dniu 21 lipca 2021 r. przez stronę bez wnoszenia do niego uwag. Strona nie wniosła także uwag w terminie 7 dni od przedstawienia protokołu do podpisu, pomimo prawidłowego pouczenia.

Prezes UOKiK wskazuje także, że bez znaczenia jest w tym przypadku fakt, że stwierdzone w toku kontroli uchybienia zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych wszystkie wymagane informacje, w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym, nie były dostępne dla kupujących, co znajduje potwierdzenie w zebranych materiałach dowodowych. Podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Bezspornym jest, że strona dopuściła się naruszenia przepisów o zużytych sprzęcie i w konsekwencji została ukarana sankcją o charakterze pieniężnym, przy czym należy mieć na względzie, że przedsiębiorca dopuścił się dwóch naruszeń.

Analizując szczegółowo zebrany materiał dowodowy w niniejszej sprawie, w szczególności protokołów kontroli oraz uzasadnienie decyzji (w której organ uwzględnił wszystkie możliwe przesłanki do wymierzenia kary), Prezes UOKiK stwierdził, że działania organu pierwszej instancji były prawidłowe.

Prowadząc postępowanie Prezes UOKiK sprawdził możliwość umorzenia postępowania i stwierdza, że nie widzi do tego podstaw. Należy tutaj wskazać, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym przewidują prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w art. 93 ust. 4 tej ustawy, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Świętokrzyskiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Świętokrzyski WIIH zasadnie nałożył sankcję pieniężną za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 i 2 Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie wywiesiła w miejscu sprzedaży informacji o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma, gdyż wymagane informacje mają zapewnić konsumentom wiedzę o właściwym postępowaniu z odpadami elektronicznymi oraz umożliwić oddanie zużytego sprzętu, co jest bardzo istotne z punktu widzenia ochrony środowiska. W trakcie kontroli strona uzupełniła brakujące informacje, a zatem druga część przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1) została spełniona. Jednakże aby móc zastosować powyższy przepis przesłanki muszą wystąpić łącznie, co w tym przypadku nie nastąpiło.

Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 37 ust. 4 i w art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r., poz. 1540 ze zm.), który zgodnie

z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji. Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Świętokrzyski WIIH miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c) ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa w niniejszej decyzji, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Świętokrzyskiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy (...) – wymierzono karę pieniężną

w wysokości 8.000 zł (słownie: osiem tysięcy złotych). Tym samym, decyzja Świętokrzyskiego WIIH z dnia 15 października 2021 r. powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowno-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540 ze zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/